

- zadeva naj se vrne v razsojanje Splošnemu sodišču, tako da bo pred tem sodiščem zadeva obravnavana na prvi stopnji, ali pa naj se predlogom, podanim na prvi stopnji, v celoti ugodi;
- toženi stranki na prvi stopnji naj se naloži plačilo stroškov postopka na prvi stopnji in tega postopka.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnik v utemeljitev svoje pritožbe navaja tri pritožbene razloge zoper sklep Splošnega sodišča z dne 27. februarja 2014.

S prvim pritožbenim razlogom pritožnik trdi, da je Splošno sodišče napačno razlagalo člen 263 PDEU ter člena 90 in 91 Kadrovskih predpisov za uradnike ⁽¹⁾ ter člena 2 in 35 Skupnih pravil o zdravstvenem zavarovanju uradnikov Evropskih skupnosti. Na eni strani pritožnik meni, da je Splošno sodišče v izpodbijanem sklepu pravo napačno uporabilo s tem, da je presodilo, da tožbe nekdanjih članov Sodišča zoper akte, ki posegajo v njihov položaj, na področju kritja v okviru skupnega sistema zdravstvenega zavarovanja, spadajo zgolj pod člen 263 PDEU in jih je treba vložiti v dvomesečnem roku iz te določbe. Na drugi strani naj bi Splošno sodišče pravo napačno uporabilo s tem, da je presodilo, da se člen 90(2) Kadrovskih predpisov za uradnike ne uporablja za člane in nekdanje člane Sodišča.

Z drugim pritožbenim razlogom pritožnik dalje trdi, da je Splošno sodišče pravo napačno uporabilo z zavrnitvijo uporabe sodne prakse o opravičljivi zmoti.

S tretjim pritožbenim razlogom pritožnik nazadnje trdi, da je Splošno sodišče člen 111 Poslovnika Splošnega sodišča napačno uporabilo in da gre pri tem za kršitev postopka. Pritožnik v bistvu izpodbija to, da je bila tožba, vložena pri Splošnem sodišču, opredeljena za „očitno“ nedopustno, zaradi česar mu je bilo preprečeno izreči se o zadevnem razlogu za nedopustnost. Splošno sodišče naj bi tudi kršilo pravico pritožnika do poštenega sojenja, njegovo pravico do obrambe in zlasti pravico do izjave ter pravico do učinkovitega pravnega sredstva v nasprotju s členom 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 723/2004 z dne 22. marca 2004 o spremembi Kadrovskih predpisov za uradnike Evropskih skupnosti in pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 2, str. 130).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Grčija) 7. maja 2014 – Konstantinos Maistrellis proti Ministro della Giustizia, della Trasparenza e dei Diritti dell'Uomo

(Zadeva C-222/14)

(2014/C 235/11)

Jezik postopka: grščina

Predložitveno sodišče

Consiglio di Stato

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Konstantinos Maistrellis

Tožena stranka: Ministro della Giustizia, della Trasparenza e dei Diritti dell'Uomo

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba določbe direktiv 96/34/ES ⁽¹⁾ in 2006/54/ES ⁽²⁾, ki se uporabljajo v obravnavanem primeru, razlagati tako, da nasprotujejo nacionalnim določbam, kakršna je sporna določba iz člena 53(3), tretji stavek, zakona št. 3528/2007, ki določa, da javni uslužbenec nima pravice do starševskega dopusta, če njegova žena ne dela ali ne opravlja nobenega poklica, razen če se zanjo šteje, da ne more skrbeti za otroka zaradi hude bolezni ali invalidnosti?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 96/34/ES z dne 3. junija 1996 o okvirnem sporazumu o starševskem dopustu, sklenjenem med UNICE, CEEP in ETUC (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 2, str. 285).

⁽²⁾ Direktiva 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu (preoblikovano) (UL L 204, str. 23).